

steren, så var det på den baggrund, at jeg både i PØ-udvalget og her fra Folketingets talerstol har stillet spørgsmål og har stillet konkrete ændringsforslag, og jeg har faktisk haft meget svært ved overhovedet at få nogen svar.

F.eks. fik jeg efter flere forsøg et tilsagn om, at justitsministeren ville overveje at spørge Lars Nordskov Nielsen, men vi har aldrig hørt mere til den sag. Det undrer mig, og jeg vil have lov til at give udtryk for, at det har ikke været med til at bidrage til sagens udvikling og det, vi nu er kommet til. Men jeg har også bemærket, at der fra Justitsministeriets embedsmænd blev givet meget interessante og udmærkede kommentarer til færingerne.

Så vil jeg sige til fru Kirsten Jacobsen, at jeg er glad for, at fru Kirsten Jacobsen kan bekræfte den positive stemning, der var i PØ-udvalget, og det, der var ved at udvikle sig, og jeg forstår også, at fru Kirsten Jacobsen er enig med mig i, at da den blev brudt, blev den brudt af hr. Uffe Ellemann-Jensen. Der blev ikke sat navn på, men jeg går ud fra, at vi er enige om, at det er navnet.

Jeg kan godt forstå, at Venstre retter ind og følger partiformanden – det er o.k., sådan har nogle jo indrettet deres partier – men jeg forstår sådan set ikke, hvorfor den positive stemning fra PØ-udvalget aldrig nogensinde kom til at præge fru Kirsten Jacobsens indsats i denne sag uden for PØ-udvalgets lokaler. Det stiller jeg mig undrende over for.

Det har selvfølgelig ikke noget at gøre med at tage æren for noget som helst. Jeg siger bare, at det opgør, der blev lagt op til fra V's og Z's side, intet har med indenrigspolitisk diskussion at gøre. Det her har noget at gøre med, at vi også påtager os at diskutere vores ansvar her i Folketinget for, at denne sag er gået så gruelig galt.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Hr. Frank Aaen har prøvet her i dag, og det skal ikke stå uimodsagt, at stille sig op som den store frelser og forsoner i Færødebatten og påstå, at vi andre jo bare kører det over i en indenrigspolitisk debat. Må jeg gøre hr. Frank Aaen opmærksom på det, SF allerede har konstateret: Hr. Frank Aaen er medunderskriver på et betækningsbidrag, der også tager stilling til det indenrigspolitiske spørgsmål. Den eneste forskel på hr. Frank Aaens betækningsbidrag, som han har lavet som fast – det må vi efterhånden konstatere – støtteparti til regeringen, og

det, der er indleveret af os andre, er, at vi har konstateret, at regeringen i Stavadundersøgelsen ikke har ønsket at udlevere de nødvendige dokumenter. Det har hr. Frank Aaen accepteret. Jeg har med glæde taget imod SF's accept af, at vores er den udformning, den burde have haft. Det har hr. Frank Aaen ikke forstået.

Jeg bliver så nødt til lige at give en bemærkning til fru Pia Larsen. Fru Pia Larsen har brugt de sidste måneder på at sprede den ene usandhed og påstand efter den anden, inklusive at vi nu her skal høre på, at Det Konservative Folkeparti overhovedet ikke har ønsket en undersøgelse. Er det overhovedet ikke gået op for fru Pia Larsen – ja, somme tider kan jeg tvivle på det, når jeg har set avisreferaterne – at Det Konservative Folkeparti allerede i marts måned fremlagde et alternativt forslag til en undersøgelse, en undersøgelse, der lå meget tæt på det forslag, der bliver vedtaget nu. Fru Pia Larsen har antydnet i aviserne, at Det Konservative Folkeparti hele tiden har prøvet at få bøjet parterne imod hinanden og ikke har ønsket en undersøgelse, fordi De Konservative nok havde noget at skjule.

Nej, De Konservative har ikke noget at skjule. Vi har ønsket undersøgelsen, vi har været katalysator for at få den frem, og den slags påstande havde jeg håbet på, vi kunne slippe for her i dag, men det kan vi åbenbart ikke.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Inden hr. Frank Aaen blev medlem af dette Ting, går jeg ud fra, at hr. Frank Aaen fulgte med i den politiske debat, for sådan et politisk menneske er hr. Frank Aaen. Derfor ved hr. Frank Aaen, at færingerne aldrig var til debat i dette Folketing bortset fra afslutningsdebatten, når de færøske medlemmer tog ordet.

Det var Fremskridtspartiet, der efter den sorte torsdag i oktober måned 1992 satte færingerne på dagsordenen. Vi har forholdt os kritisk til det, færingerne og de færøske politikere har gjort. Vi var de første til at kritisere, hvad der skete på Færøerne. Vi var også de første til at kritisere, da det så ud til, at man var begyndt at sende nogle regninger til Færøerne, som Færøerne formentlig ikke skulle have haft. Det er det, den her undersøgelse drejer sig om.

Derfor tror jeg ikke, at det hverken i Danmark eller på Færøerne vil lykkes hr. Frank Aaen at få nogen til at tro på, at Fremskridtspartiet i denne sag har kørt en eller anden indenrigspolitisk lin-